

bejder uanset hans Indtægt skulde kunne være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse.

Angaaende det andet Spørgsmaal, om Overflytning, vil jeg gøre opmærksom paa, at den nuværende Sygekasselov aldeles ingen Bestemmelser har om Overflytning i det hele taget. Da man i 1892 vedtog Loven, overlod man — og det var klogt gjort, fordi man den Gang ingen Erfaringer havde — Ordningen heraf til Sygekasserne selv. Da Overflytningsspørgsmaalet er af den allerstørste Betydning for Sygekassemedlemmerne, virkede dette hen til, at man meget hurtigt sluttede sig sammen i de saakaldte Centralforeninger, en Sammenslutning af Sygekasser, som kan have forskellig Størrelse, men i Regelen omfatter et Amt. Disse Centralforeninger vedtog saa, at Medlemmer, der stod indenfor Centralforeningens Omraade, havde Ret til Overflytning indenfor dette Omraade. Senere sluttede de forskellige Centralforeninger sig sammen til en Landsorganisation, og derefter havde man altsaa Ret til Overflytning over hele Landet. Men en Betingelse derfor var det altsaa, at man skulde staa i Centralforeningen, at den Sygekasse, hvoraf man var Medlem, skulde være Medlem af en Centralforening. Dette gælder den Dag i Dag, og derfor var det ganske naturligt — det har jeg intet at indvende imod — at man i Fjor paa de samlede Centralforeningers Aarsmøde i Aarhus vedtog Bestemmelser for Overflytning, hvori det endvidere hedder, at hvis Centralforeningerne eller de lokale Foreninger ikke underkaster sig, hvad der bliver vedtaget, mister de deres Overflytningsret. Men naar vi nu gaar til en Revision af Sygekasseloven og lægger Sagen i Sygekassenævnets og Indenrigsministerens Haand, saaledes at Overflytningsreglerne skal fastsættes af disse to Parter, hvorefter saa alle sig haver at rette, mener jeg, at det er aldeles unødvendigt samtidig at gøre Overflytningsretten afhængig af, om vedkommende Sygekasse er Medlem af en Centralforening eller ikke, thi — som det er nævnt, vistnok af mit Partis Ordfører her i Salen — en Tjenestekarl eller Tjenestepige, som flytter og, jeg havde nær sagt, tilfældigt bliver Medlem af en eller anden Sygekasse hist og her, kan dog ingen Indflydelse faa paa, om vedkommende Sygekasse staar i Centralorganisationen. Men hvis nu denne Kasse ikke staar der, har vedkommende Karl eller Pige simpelt hen mistet sin Overflytningsret, thi den højtærede Minister udtalte jo meget tydeligt — det ønsker

jeg at understrege —, at han kunde ikke være med til at stadfæste og kunde hverken tænke sig Sygekassenævnet eller Indenrigsministeren stadfæste Regler, som kunde virke splittende i Sygekasseverdenen. Og der sagde han udtrykkelig, at for at Overflytningsretten skulde blive effektiv, skulde vedkommende Sygekasse være Medlem af en Organisation. Det forekommer mig dog for drøjt et Forlangende. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) talte om en vis Tendens hos visse Folk til at arbejde paa en Splittelse i Sygekasseverdenen, og den højtærede Minister var for øvrigt inde paa det samme, men blev senere hen i sin Tale betænkelig ved det og tog sine Ord tilbage. Hvis der her er sigtet til mig, som i en ganske særlig Grad i Udvalget har rejst denne Sag, vil jeg bestemt protestere og vise det tilbage. Jeg kan ifølge Sagens Natur, ifølge den lange, lange Virksomhed, jeg har haft i Sygekassevæsenets Tjeneste, ikke være en Modstander, kan ikke ønske en Splittelse i Organisationen. Tværtimod, jeg saa godt som nogen anden ved, at der er Hundreder og atter Hundreder af Ting, som det er aldeles nødvendigt for de danske Sygekasser at arbejde med Sammenhold om. Men noget andet er, at jeg ikke vil være med til, at det Sværd skal hænge over hvert Medlems Hoved: Hvis din Sygekasse ikke er Medlem af en Organisation, har du ingen Ret til Overflytning her i Danmark. Det kan og vil jeg aldrig være med til. Derfor kunde jeg godt tænke mig, at efter de Udtalelser, som kom fra den højtærede Minister, bliver der ikke andet Raad end, at vi, der er af den Mening jeg har udtrykt, mellem anden og tredie Behandling maa søge at finde en Form for et Ændringsforslag, hvorved vi i alt Fald opnaar dette, at vi fastslaar vort bestemte Standpunkt, selv om det ogsaa har til Følge, at vi bliver overstemt her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Spørgsmaalet om de bemidlede Medlemmers Forbliven i Sygekasserne skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord om. Man har hævdet, at naar de bemidlede Medlemmer i Stedet for Statstilskuddet betaler, hvad der svarer dertil, og betaler, hvad der svarer til de ekstra Udgifter, som Kassen vilde kunne faa, fordi de er bemidlede og der f. Eks. af Lægerne vilde kræves højere Ydelse fra dem, er det dermed givet, at Sygekassen har fuld Sikkerhed for, at disse bemidlede Medlemmer betaler for sig